

i provodi postupak (specimen processus matrimonialis). Na kraju je dodano dobro stvarno kazalo (index analytico-alphabeticus). Po svemu se vidi, da je ovu korisnu knjižicu napisao vješt praktičar i ona će dobro poslužiti svima onima, koji moraju poznavati kanonski parnični postupak u bračnim parnicama, napose onima koji rade kod biskupijskih ženidbenih sudova.

H.

Gröber Dr. Konrad, Erzbischof: Handbuch der religiösen Gegenwartsfragen. Mit Empfehlung des deutschen Gesamtepiskopates, Freiburg i. B. 1937, 8°, str. VI + 671, RM ?

Knjiga je nastala pod dojmom najnovijih kulturno-vjerskih poteškoća što ih moderna Njemačka proživljava. Pitanje obrane katolicizma i osnovnih kršćanskih pojmova u toj zemlji pred navalom rafiniranog nekulturnog pokreta, koji zadržaje kršćansko ime, a radikalno potkapa temelje kršćanstva, diktiralo je izradbu jedne knjige, gdje su svi osnovni pojmovi iscrpno, dokumentarno, pregledno i solidno obrađeni, bez polemične note i bez svake posebne oštine. Pozitivno izlaganje, mirno i dostojanstveno, vođeno i nošeno ljubavlju prema narodu, dotiče se svih pitanja koja zasijecaju u život: Crkva, vjera, sakramenti, svećenstvo, narod, duša, sudbina, sv. Pismo, grijeh, poganstvo, mistika, dogma, politika, škola i t. d. Svakom je članku na koncu dodana najnovija literatura isključivo dakako na njemačkom jeziku.

Knjiga predstavlja u neku ruku jedan priručni leksikon određenih pitanja, ima za naše vrijeme neosporno veliku vrijednost i može se samo najtoplije preporučiti.

A. Ž.

Przywara Erich: Deus semper major, Theologie der Exerzitien I. Anima Christi, Annotationen, Fundament, Erste Woche (XV + 256 S.) Grossoktav, Freiburg im Breisgau 1938.

Dosadašnji komentari »Duhovnih Vježba« svetog Ignacija zadovoljili su se većinom literalnim tumačenjem pojedinih riječi i asketskim razlaganjem teksta. Revnoj inicijativi Oca Watrigant imamo u novije vrijeme zahvaliti osnutak čitavih biblioteka, koje većinom promiču praktički duhovni život na temelju dragocjenih naputaka Ignacijevih.

U ovom novom, dosta omašnom i na tri sveska proračunanom djelu Przywara je pokrenuo teologiju egzercicija ili bogoslovni komentar njihov na temelju riječi Božje. Tako se tekst egzercicija i riječ Božja međusobno osvjetljuju i vode egzercitanta do sve dubljeg shvaćanja mističkoga Krista i kršćanske savršenosti. S toga gledišta ovaj je spis posve originalan, jedini svoje vrste i svoga kova. Pisac je započeo ovo djelo 6. svibnja 1933. i dovršio prvi svezak 19. veljače 1938.

Natpis »Deus semper major« potječe od sv. Augustina (in Ps. 62, 16) i znači: kolikogod mi kršćanski pregaoci rasli u Bogu, Bog je vazda veći. Velika je vrlina ovog bogoslovnog komentara egzercicija, što se autor drži jednostavnog rasporeda, koji je za prvi svezak označen u podnaslovu: »Anima Christi«, bilješke, temelj, prvi tjedan. Ali se ne može tajiti: Dosta je težak moderni slog i neobični, često za obične smrtnike enigmatski